

Naročnino in naznanih sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrhu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Vseslovenski mladeniški shod.

(Konec.)

Slovenski mladeniči! Bodite verni, ljubite cerkev, izpolnjujte nje zapovedi, živite čednostno in utemeljili si boste čudno in večno srečo, pa boste tudi narodu zagotovili obstanek. Katoliška cerkev je največja dobrotnica našega naroda, njej edino se imamo zahvaliti, da še živimo kot Slovenci. Ko bi se bili naši predniki udali protestantizmu in bi postali luterani, že davno davno bi v teh lepih krajih ne odmevala več naša mila materna beseda. Slovenski mladeniči, bodite dobri sinovi Marijini! Slovenci že davno nimamo svojih vladarjev, vladaric, izšlih iz našega naroda, pa imamo vendar Kraljico svojo, ki nas bolj ljubi, lepše skrbi za nas, nego bi skrbeli še tako mogočna posvetna slovenska kraljica.

Z ljubeznijo do Boga in Marije pa družite iskreno ljubezen do domovine, do naroda slovenskega. Tako lepih krajev, tako milodonečega jezika, tako nadarjenih ljudi ima težko kateri drugi narod, kot ima naš slovenski. Tega ne morejo utajiti tudi najhujši naši sovražniki. Kdo bi tedaj ne ljubil z vsem žarom svoje srčne ljubezni maternega jezika svojega in svoje matere krasne zemlje? Mladeniči, narodno zavesti nam je silno treba na vseh krajih, žal, da je najti tako malo med Slovenci. Skrbite torej, da se bodete zavedali, čegavega naroda sinovi ste in da je ta narod vreden vaše ljubezni in da je ta zemlja vredna vašega truda in dela. Držite visoko zastavo z živo katoliško vero okrepjene narodnosti slovenske. Le dvojna sveta ljubezen: do

Bogu in doma, vas osreči čudno in večno, prav v smislu besed pesnikovih, ki pravi:

Kristjan v dejanju bodi vsak,
In zvest, neomahljiv Slovenec,
Tako le priborimo si
Tu srečo — tam nebeški venec.

Predragi mladeniči! Sedaj poznate važnost mladeniškega gibanja, imenitnost mladeniške organizacije za naš narod. Okrepite se danes in jutri v vsakem oziru za bodoče delo. O ljubite versko-narodno delo, bodite neumorni delavci na tem dvojnem polju. Delujte z dosedanjno srčnostjo, vi ljubi štajarski mladeniči, ki ste vzbudili krasno mladeniško organizacijo, pridružite se, vi čvrsti junaki kranjski, ki tudi veliko delate in pomagate očetom svojim, ustvarjati vsega občudovanja vredno katoliško-narodno organizacijo, ki je Kranjsko povzdignila nad vse druge pokrajine slovenske. Na to polje se podajte tudi vi, zatirani koroški mladeniči, ki v zadnjem času ponosno dvigate junaške glave, in v to bratsko vstopite še vi, kremeniti sinovi krškega Primorja, ki se odlikujete itak z najbolj živo narodno zavestjo, da bo postala prej ko slej naša mladeniška organizacija res vseslovenska. Pogum veljal Cerkev in domovina čakata na vaše delo! In kdo bi ne delal za nju?

Kaj more biti slajšega na sveti,
Kot Bogu posvetiti vse moči,
Za narod delati v ljubezni vneti
In domovini služiti vse dni.

Mladeniči, ali hočete delovati v tem smislu? ... Ali boste delovali v smislu krasnega gesla: Z Bogom in Marijo za slovensko domovino! ... Hvala nebesom

V zimskem času zabajal je v to hišo večkrat mlad podčastnik. Zabajal je na obisk, zabajal po opravilih, zabajal pa tudi iz drugih namenov. Ni minulo dolgo časa in — mlado dekle — se je vse zatelevalo v mladega podčastnika. Kratkovidna mati je to pač opazovala ob eni in drugi priliki, toda namesto da bi oči odprla, jih je še zapirala ter podpirala nevarno shajanje. Tako je. O mati, mati, kako se boš ti kesala, pa bo prepozno.

Oče dohajal je, kakor rečeno, le redkokedaj domu. Ni tedaj dosti vedel ali slišal o nevarnem obiskovanju in shajanju.

Pride pustni terek. V hišo pride zopet znani podčastnik. Obljubil je bil namreč poprej, da popelje mlado deklico na pustni ples. Dekle je bilo torej pripravljeno in nemarna mati koj rada privoli, da gre neskušena hči, brez vsega spremstva, s podčastnikom ven v krčmo, na ples v šum in hrum!...

Pozno v noč pride oče domu. V krčmi pa vse raja, nori, pleše in razsaja celo noč do jutra pepelnice. Ko je bila ura štiri, konča ples. Utrojena, zaspana in onemogla se zvrne Marija v roke podčastnika, ter omedli... Podčastnik jo zavleče iz plesne dvorane v drugo sobo, kjer se čez nekaj časa zavé.

Ura odbila je sedem, ko pride Marija domu; pa kakšna? ... Njena

za vašo trdno voljo, za vašo navdušenost! Sedaj pa:

Naprej, mladeniči, mlada kri slovenska,
Ne straši borbe se nikdo!
Kdor za Boga, za rodno srečo dela,
Vsikdar pomaga mu nebo.

Daj Bog nam in Marija krasnih uspehov,
V tej borbi za domovja čast,
V tej borbi za očetov vero sveto,
Za narodovo sveto last!

O socijalnih demokratih.

(Iz Mirna.)

V „Ričem praporu“ z dne 3. junija št. 23. se je čitalo:

„Klesarski delavci, nastavljeni v delavnici gospoda Budin Antonio v Mirnem in sicer: Rusjan Josip, Budin Emil, Budin Emil, Budin Josip, Policon Ivan, Brajnik Josip, Droč Josip, Droč Anton, Mrevlje Ivan in Peric Rudolf, so vsled nezaslišanega obrekovanja, napram klesarski organizaciji, bojkotirani. — Vodstvo“.

Najprej nekaj pojasnila onim, kateri še ne vedo, kaj je demokratični bojkot.

V Nabrežini obstoji v pogodbi med delodajalcem in delavci točka, ki se glasi: „Neorganizirani delavci se nesprijemajo na delo“. Torej vsak klesar, kateri hoče delati v Nabrežini, mora biti strokovno organizovan. Toda nikar ne misliti, da zadostuje, ako kdo redno plačuje tedenske prispevke; ne, marveč mora biti tudi v pravem pomenu besede popolnoma pravi demokrat po Marksovem sistemu. To hočemo dokazati in s tem opozoriti vse ono delavstvo, ki se tega še ne zaveda, posebno pa one, kateri so še tako srečni, da niso še slišali Kopačevega in njegovih tovarišev evangelija, da bodo tem oznanovateljem svobode in ljubezni

bela obleka je vsa omazana in pokvarjena, razpršene ima lase, lice je blede in debele solze ji silijo iz oči.

„Gorje meni!“ zavpije, in se zopet zgrudi v nezavest.

„Kaj je? kaj je?“ vpraša jo mati, mati nesrečna, mati brezskrbna.

Oče se zbudi in urno ustane. Kakor znorel leta in skače okolu njene hčerke, iz žalosti, iz jeze upije, da je groza. Živo zdaj očita svoji ženi malomarnost in kratkovidnost, da je hčeri vse dovolila, dovolila skrivno znanje, dovolila na pustni ples... ko bilo je prepozno!

Podčastnik je izginil! Od tistega dne ga nihče več videl ni. Šel je. Urno hitijo po duhovnika. Dolgo se duhovnik pri bolni mudi, ter jo spravi z Bogom. Revi-nesrečni se sicer nekaj zboljša ali — nedolžnost zgubljena, bila je zgubljena. za vselej, za vselej!...

Zopet mine nekaj dni. Neko jutro Marije v hiši ni. Ura odbila je za uro, vse že dela, a Marije ni h kavi. Vrata njene spalnice bila so zaprta, in ko jih silomo odpró, najdejo Marijo mrtvo...

Obupana nad njeno sramoto, nanesla si je v sobo živega oglja in se je s tem umorila!... In zdaj? — Mati, mati! bilo je vse: prepozno!

Porcijunkula.

Ker se bliža čas imenitnih odpustkov porcijunkulskih, 1. in 2. dne avgusta, ne bo brez koristi, ako se tu kaj pové o njih začetku in pogojih.

Kdor ve kaj o življenju sv. Frančiška Asiškega, je gotovo kaj slišal tudi o cerkvi „Matere božje angeljske“ v planjavi asiški. Ta cerkva, imenovana tudi „Porcijunkula“, je bila lastnina benediktinske opatije „Subijako“. Ker se je sv. Frančišek v njo tako zaljubil, ga je neizmerno veselilo, ko jo je prejel v dar od rečenih benediktincev. V tem svetišču je postavil temelj svojim trem redovom, tu je on cele dni in noči molil, tu je dal sv. Klari redovno obleko, tu je sprejemal v red učence. V tej cerkvi „Porcijunkuli“ je imel sv. Frančišek leta 1216. čudno prikazen. Neko noč, v začetku oktobra, se mu je prikazal Kristus, prečista Devica Marija in ogromna truma angeljev. Vtopljen v rajsko veselje, je svetnik mej drugim prosil po Marijinem posredovanju božjega Zveličarja milosti, da bi vsem vernim kristijanom, kateri bodo po dobro opravljeni spovedi obiskovali cerkvice „Matere božje angeljske“, prejeli popolnoma odpustek. Kristus je vlišal prošnjo svojega ljubljence s pogojem, da mu jo potrdi sv. oče papež, vidni poglavar sv. cerkve, takrat vladajoči Honorij III. Dasi je sv. Frančišek prejel to potrdilo, je vendar na papeževo povelje začel ta

LISTEK.

Prepozno!

Nekaj za naše nevkrotene plesalke.

Koliko škodujejo javni plesi, pač ni mogoče popisati. Veliko in veliko se je že pisalo proti javnim plesom in se piše in govori, in tudi spoznajo se tu in tam žalostni nasledki, pa se je zastoj. Da izvira sa pokvarjenost mladine večinoma iz plesa „tkov, je jasno ko beli dan. Teče „tko“ bi imeli govoriti, molčijo, in tisti, ki imajo oblast plesu prepovedati ali dovoljevati, se iste ne poslužujejo, in tako drvi neskušena mladina urnim korakom v propast, v neizmerno pohujšanje in pogin.

Žalibog! vse se dovoli, vse prepusti!

Na meji velikega gozda stanoval je gozdar N. N. s svojo gospodinjo in prekrasno hčerko Marijo. Stela je 16 let, ona, ki je bila veselje in ponos svojih starišev. In to je pač tudi zaslužila, kajti bila je prav pridna, ljubeznjiva in vrlo dobra deklica.

Oče imel je veliko posla v gozdu in je zato pogostoma po dva, tri do osem dni ostajal od doma. Bila je tedaj s svojo hčerko doma le mati, le mati, o pre-dobra, premehka mati!... Mati, podobna onim materam, ki so v svoje otroke vse preveč zaljubljene in vsled te napačne ljubezni otrokom vse dovolijo.

s kratka rečeno, so dobrohotni čeravno brezverci. Zato pa, ker so prenatani in ne drviyo čez drn in strn za Kopačem in drugimi vročekrvneži, so zaničevani in prezirani ob vsaki priliki. Kar se pa tiče drugih čednosti, n. pr. dostojnega obnašanja in govorjenja, so pravi suroveži. Bogokletstvo in drugo preklinjevanje, nesramno govorjenje, psovke itd., vse to je v najlepšem cvetju v vseh letnih časih. Nikar pa ne misliti, da ženstvo ne posnema moških, zlasti mlajši rod.

Kako pa z varčnostjo in treznostjo? Ali mislite, da vsaj v tem oziru delavstvo v Nabrežini napreduje? O kaj šel! Zapravljivost in pijančevanje sta zdaj še na večji stopinji, kakor pred leti, ko še ni bilo socialne demokracije. Četudi Kopač včasih priporoča, naj bodo trezni in naj ne popivajo čez mero zlasti o ponedeljkih, vendar vse njegovo opominjevanje nič ne izda. In zakaj nič ne izda? To nam sodrugi sami povedo. Pravijo namreč: Da imamo na sebi še mnogo takih in enakih napak, je krivo to, ker nimamo še naših modernih šol, v katerih bi se učili brzdati same sebe in naše strasti. Tako pravijo ti pomilovanja vredni in na led speljani sodrugi. Dalje pravijo: Ko zmaga povsod soc. demokracija, jim ta odpre moderne šole in odpravi farsstvo iz njih, potem bo raj na svetu, take šole bodo potem odgajale krepostne ljudi. To so nazori, kaj? Večkrat se bere v „Rrdečem praporu“ psovka „klerikalni zarukanci“. Ta psovka pa bi se gotovo bolj prilegla Kopačevim ovdicam. Torej cerkev je tem ljudem kriva, da so udani vsakovrstnim strastem. Ali ste že kedaj slišali v pridigah strasti negovati in odbravati? Pač pa ravno nasprotno. Tudi na to imajo ti pregnanci pripravljen odgovor. Pravijo namreč: Saj ravno farji so najslabši, ki pridigajo itd. No, pa ni čudno, da se dobiva take in enake odgovore. Sodrugi poznajo cerkev in duhovnika le toliko, kolikor jim to demokratsko in liberalno časopisje opiše. Tudi liberalno pravimo zato, ker to časopisje je sodrugom dovoljeno brati, posebno „Slov. Narod“. Torej iz takih in enakih korit zajemajo ti reveži svojo dušno hrano, kako naj potem drugače govore? Mogoče bi drugače govorili, ako bi n. pr. brali tudi „Slovenca“, ali ta ne sme v društveno sobo, ker se bojé resnice. To je tudi jasen dokaz, da se liberalci in demokrate izmed drugih reči najbolj strinjajo v boju zoper cerkev prav tako, kakor sta se strinjala Pilat in Herod zoper Kristusa. (Konec pride.)

Rusko-japonska vojska.

Ljut boj pri Mukdenu? — Iz Londona se poroča, da je Kurokijva armada potopila rusko levo krilo in prodira sedaj z vso hitrostjo proti Mukdenu. „Daily Telegraph“ pa poroča iz Mukdenu z dne 19. t. m.: Dva dni že divja

odpustek komaj čez leto, namreč leta 1217 in sicer dne 1. avgusta popoldne, pri kateri priliki je bilo sedem škofov in velika množica ljudi, na katere je imel sv. Frančišek slovesen govor. Tako se je začel ta sloveči odpustek.

Kmalu potem so začeli verniki od vseh krajev trumoma hoditi k Porcijunkuli v Asiz, tudi od naših krajev, in to je trajalo do leta 1622, ko je sv. oče papež Gregorij XV. dne 4. julija razširil ta odpustek na vse cerkve treh redov sv. Frančiška, s pogojem, da se ima opraviti v zadobljenje odpustkov tudi sv. obhajilo. Papež Inocencij XI. je pa odločil, da se morejo ti odpustki zadobiti tudi za dné v vicah.

Sloveči odpustki porcijunkulski se ne razločujejo od drugih popolnih odpustkov nego v tem, da se zamorejo tolikokrat zadobiti, kolikokrat se dné 1. avgusta od 2 ure popoldne do dné 2. avgusta zvečer obišče frančiškanska cerkev, in se v ta namen moli kolikor in kar se hoče. Spoved se sme opraviti vse 31. julija, ali pa 1. avgusta, toda odpustki, kakor rečeno, začnejo komaj 1. avg. ob 2. uri popoldne. Iz tega sledi, da tisti verniki, ki opravijo spoved in sv. obhajilo 31. julija ali 1. avgusta, ne zadobijo odpustkov, ako ne pridejo zopet v cerkev 1. avg. popoldne, ali pa 2. avgusta. Tretjeredniki pa zadobijo v farni cerkvi ravno take odpustke, kakor da bi obiskali kako frančiškansko cerkev: zato naj bi tisti poldrug dan bile po možnosti vedno odprte župne cerkve, kjer je kaka skupščina tretjega reda.

Vipavski.

ljut boj, ki še sedaj traja. Japonci so z velikansko premočjo in z izredno hrabrostjo napadli Ruse, ki se izborno branijo. Pravi vzrok, da se Rusi umikajo, je to, da so Japonci obšli levo krilo ruske armade. Došla so tudi poročila o težkih izgubah.

Tem vestem bo marsikdo verjel, zlasti ker jih nemški listi — in ti so kajpak merodajni — priobčnujejo z razprtimi črkami in na prvem mestu, kakor da bi bila v njih zapopadana gola in čista resnica. —

No, mi smo pa tako neskomrni, da kratkoma prav nič ne verjamo tem poročilom in naj „Neue Fr. Presse“ ali kak drugi list še toliko naglašajo, da so verodostojna.

Ne glede na to, da Japonci po poročilih teh listov že skoro pet mesecev neprestano marsirajo proti Mukdenu, dasi v celem tem času ni bilo niti enega japonskega vojaka v dolini reke Liao, je najboljši dokaz, da so gori navedene vesti izmišljene, to, da general Kuropatkin v svojem poročilu z dne 21. t. m., katerega smo priobčili zgoraj, niti z besedico ne omenja teh dogodkov, ki bi bili, ako bi bili resnični, naravnost dalekosežnega pomena, marveč celo konštodilira, da do predminule srede dne 20. t. m., ni bilo nikakih posebnih izprememb v operacijskem okolišču ruske armade. Ali bi mogel to trditi, ako bi bila resnična vest, da bi bili Japonci po dvanajsturnem litem boju dne 19. t. m. razbili rusko levo krilo in bi sedaj s svojo armado korakali proti Mukdenu?

Ako bi bilo to poročilo resnično, bi bil to najvažnejši in najpomembnejši dogodek v vsi vojni. In o takšnem dogodku bi naj molčal Kuropatkin, odnosno ga bagateliziral s frazo „nikakih posebnih izprememb“? To je kratkoma izključeno! Zato nam ne preostaja drugega, da prištejemo to vest — navadnim časninarskim racam — katerih je že toliko priletelo in jih še bo priletelo z bojišča.

Iz pred Port Artura. — Brzozjavka iz Čifua poroča: Takaj nastanjeni francoski duhovnik, poseben prijatelj generala Steslja v Port Arturu, ki si z njim dopisuje, je dobil v četrtek sporočilo, da so imeli Japonci severno od Port Arturja ogromne izgube in da so jih Rusi pregnali do Nagohinga.

Po poročilih iz Berlina je admiral Togo te dni dovolil, da smejo vsi vojni poročevalci in vojaški atašeji priti pred Port Artur.

Tjakaj sta baje že tudi došla dva japonska umetnika, ki bosta ovekovečila naško na Port Artur, katerega se udeleži 80.000 Japoncev.

Novi torpedi za Rusijo. — Rusija je naročila pri tovarni za torpede na Reki 80 torpedov najnovejše konstrukcije, dolgih 6 in pol metra. Te torpedovke mora tovarna čim prej odposlati v Kronstadt.

V T. kij se čuje, da so Rusi nemški parnik „Alahija“ z 30.000 vrečami moke zaplenili in poslali v Vladivostok. Poveljnik parnika „Tsenau“ pripoveduje, da je rusko vladivostsko brodovje pri Idau potopilo tudi dve japonski jadernici.

Politični pregled.

Ital. pravoslavne vseučiliščne stolice ki so se nahajale v Inomostu, se prenesejo s prihodnjim šolskim letom najbrže na Dunaj. Stolicam v Inomostu se Nemci odloče upirajo; zakonski načrt, da bi se v Roveredu ustanovila italijanska pravoslavna fakulteta, ne more priti v državnem zboru na dnevni red; da bi se prenesele te stolice v Trst ali v Trident, branijo različne razmere, ki se ne dajo tako hitro premeniti. Ne ostaja drugega, nego da se stolice prenesejo v dunajsko kozmopolitično in svetovno mesto, kjer se lahko vsak Avstrijec čuti doma. —

Trgovska pogodba med Avstrijo in Italijo. — „Giornale d' Italia“ je dobil z Dunaja poročilo, da trgovska pogodba med Avstrijo in Italijo se podaljša. Italija stavlja samo dva pogoja, prvič da dosevanje določbe glede ribarenja italijanskih podanikov v avstrijskih vodah naj velja še do decembra ali septembra leta 1905; drugič, da italijanska bela vina, ki se rabijo v Avstriji za mešanje z domačimi, naj se pušajo čez mejo proti znižari carini, ki naj se natančno določijo. Med tem naj bi se nadaljevala

pogajanja za konečno rešitev uvozne carine na vino. Ta novica italijanskega lista zdi se povsem verojetna.

Poljaki na Pruskem. — Tudi najnovejša pruska nesramnost in nasilje, ko se je s posebnim zakonom zabranilo Poljakom poljubno nakupovanje in delitev zemljišč, ni Poljakov ugnalo. Kier ne smejo zemlje kupovati, vzamejo jo za dobro odškodnino v najem, kar je za poljsko politično moč končno vseeno, da so le celonakupno naseljeni ter imajo volilno pravico. Pri tem jim grede posebno na roko poljske banke, ki imajo denarja v izobilju. Tak bojni načrt so si izdelali Poljaki posebno glede zapadne Prusije, dočim imajo v Poznanju že itak polno.

Francoska in Vatikan. — Francoska vlada je vročila Vatikanu oficijelno svoj ultimatum. Kardinali so bili takoj sklicani na posvetovanje. Skoraj gotovo bode odpovedan konkordat. Svoječasno je državni tajnik Merry del Val hotel odstopiti, a papež ni sprejel demisije.

Dopisi.

Iz Ajdovščine. — Anton Cvek iz Lokavca, tukajšnji načelnik ali agitator socialno-demokratske stranke, je bil nastavljen že dolgo vrsto let kot delavski nadzornik (kapo) v tukajšnji prodilnici za bombaževino. Preteklo jesen je bil on voditelj štrajka, katerega so bili uprizorili tukajšnji delavci, ter se je vedel silno oblastno nasproti svojim gospodarjem. Zato je bil odpuščen iz službe. Ker je vedno moledoval in prosil, da bi bil zopet sprejet v tovarno, se ga je vodstvo usmili in sprejelo zopet v delo, vendar ne kot nadzornika, ker njegovo mesto je bilo popolnoma, ampak kot navadnega delavca. Vedel se je mirno, ali neprestano je prosil vodjo g. Schmukija, naj mu podeli prejšnje nadzornikovo mesto. Vodja mu je obečal, da hoče p. d. pirati njegovo prošnjo, pa naj počaka, da bo katero mesto izpraznjeno. Ker se je to preveč na dolgo vlečlo, hotel je Cvek narediti vsi zadevi hiter konec.

Preteklo sredo piše Cvek pismo svojemu vodji, v katerem zahteva, naj mu v 24 urah odgovori, ali dobi naproseno mesto. Vodja ni na to nič odgovoril. Dva dni kasneje pride Cvek v pisarno svojega vodje ter zahteva odgovor na svoje vprašanje. Vodja mu odgovori, da sam od sebe ne more storiti ničesa, da pa hoče govoriti z višjim ravnateljem in priporočiti njegovo zadevo, naj torej potrpi še nekoliko. Cvek pa je zahteval, naj se mu takoj izpolni prošnja; drugače ni odgovoren za to, kar se lahko zgodi. Vodja vstane s stolice in reče Cveku, naj oddide, ker on sam mu ne more pomagati; naj potrpi. Cvek izvleče iz žepa nož ter zabode svojega predstojnika pod ušesom, tako da je prišla ostrina na drugi strani vratu ven. Cvek je zbežal, ker je mislil, da je Schmukija umoril; ta pa je padel na tla in zgubil silno veliko krvi, skoz nos in skoz usta. Priskočili so drugi uradniki in poklicali zdravnika, ki je krv ustavil. Ranjenec je v veliki nevarnosti; vendar upajo zdravniki, da ga rešijo.

Iz Gorenje Branice. — Dne 20. julija je bil za nas verne duhovnjane zares prav žalosten. Naš nepozabni dušni pastir M. V. nam je zadnjikrat sv. mašo bral. Dne 17. julija, ko je pri sv. maši ginjen od svojih vernih in od svojega pastirovanja slovo jemal, je bilo verno ljudstvo tako ginjeno, da so se večini duhovnjakov solze udrle. Ko je bival še tri dni po svojem slovesu pri nas, je kar knpoma hodilo verno ljudstvo od šolskega dečka do sivega starčka z g. njenim srcem se mu poklonit in se mu zahvalit za dušne in za telesne dobrote. Bil nam je dušni pastir, ni se bal liberalnega zmaja, ni se ustrašil krive sodbe o njegovi osebi, ampak neumorno je učil svaril, opominjal, naj bo komu prijetno ali neprijetno. Njegovo oko so je bistro oziralo na njegove verne. Ko je videl napake in pregrehe, je vselej nevstrašeno stopil na noge. Ni sprejemal samo bogatašev, ampak tudi uboge reveže je pomiloval in iz svojega žepa obdaroval. Skozi 15 let nam je šolsko mladino počeval, manj premožnim je šolske potrebe priskrboval. Prav ubožnim je celo obleko pripravil. Bolnikov ni zabil obiskovati in jih v boleznih tolažiti; ubožnim bolnikom je vselej pomagal bodisi z jestvinami ali v denarju. Kar je pa še največ je to, da nam ga je Vsemogočni poslal k nam za dušnega pastirja kot na-

lašč, kajti z lastnim imetjem nam je prerinil našo uborno cerkev. Na njegovo prigovarjanje se je sezidal lep, visok zvonik, so se napravili 26 kvintalov težki in ubrani zvonovi, ter se je cerkev zdajšala. Njegovo delovanje bo pričalo o njem mnoga leta. Sedaj pa Vam zakličemo vsi verni in udani Braničanje: Z Bogom, predragi naš dušni pastir, Ker bolezen Vas sili, da greste v mir. Rosé naj blagoslov nad Vami nebasa, Iz dna srca Vam kličemo v dan slovesa, In enkrat po smrti našega telesa, Da bi prišli k izvoljenim v sveta nebasa.

J. J.

Iz kobariškega Kota. — Kdo širi „napredne“ nauke po Kotu? Ta je fotograf Klein, kateri stanuje v Idrakem. V nedeljo 17. t. m. je v neki krčmi v Breginju prodajal svoje napredno maslo. Obkladal je duhovnike z raznimi „naprednimi“ priimki. Tudi prevzvišenega škofa ljubljanskega je počastil s svojim mastnim jezikom ter odobraval Combesovo delovanje na Francoskem in obžaloval, da ni tudi pri nas takšne vlade. — Tudi v Sedlu cvete „napredna“ pšenica pod občinsko vlado, ker dve nedelji zaporedoma poje harmonika. Pri plesu je zraven star udovec, ki se vrti, čeravno mu ne gre. Vrta se tako živo, da zvrne stolico in mizo s steklenicami vred tako glasno, da se prestrašijo celo harmonični glasovi. — Policijskega reda ni več; občinski čuvaj spi mirno po noči in po dnoru, ker ne vidi nobenega. — Tudi Podbela v sedelski občini se poganja za svojo šolo, čeravno je šolski svet v Tolminu kupil novo hišo g. Čuša za svoto 20.000 za otroke cele občine. No, če more šolski zalog, naj kupi in napravi še Beljanom jedno takšno šolo. Svobodno. — Drugič še kaj, g. urednik!

Iz Šebrelj. — (Z u p a n s t v o). — Dne 24. julija 1904 slišali smo javno razglaseno, da je vos nored pri tuk. županstvu, kateri je delal v pretekli dobi toliko hrupa, sedaj rešen in da je visoki deželni odbor v Gorici potrdil tudi račun o delitvi obč. zemljišč.

Gotovo ne bode odveč, ako nekoliko pojasnim naše občinske homatije. Preteklo je že 2 1/2 leta, odkar je izvoljen sedanji župan in starešinstvo; takoj po njih izvolitvi in vmeščanju sedanjega tajnika Rejca, jeli so pregledovati in reševati poprejšnje stvari, posebno obč. računa. Spomladi leta 1902 sestavili so občinski račun za l. 1900 in l. 1901 ob ednem, glavno in najtežje pa je še vedno čakalo, in to je bil račun o delitvi obč. zemljišč, koje se je vršilo že pred 12 leti.

Glavni podatki za ta račun bili so jako slabi, le z veliko težavo, obrekovanjem in zamero pri nekaterih, se je sestavil potrební izkaz. Bile so tudi stranke, pri kojih se ni moglo dobiti nobenega potrdila o plačilu za razdelitev, radi tega so se morale klicati na c. k. sodišče, da so vplačilo dokazale.

Za glavno svoto treba je bilo nastopiti tožno pot, občina je poverila tožbo dr. Franku, odvetniku v Gorici, kateri je vložil tožbo že dne 8. junija 1903 pri c. k. okrožnemu sodišču v Gorici. Česar ni bilo pričakovati, se je zgodilo; c. k. sodišče je tožbo pri drugi obravnavi zavrnilo, češ, da mora občina prvo tožiti za položitev računa, potem se le za dolžni znesek.

Pri tej razzodbi uležili sta občina in nasprotna stranka, koje je zastopal dr. Tuma, utok na c. k. deželno sodišče v Trstu; zopet je nasprotna stranka zmagala s svojim utokom, v katerem je zahtevala, da naj se vsa stvar reši poprej administrativnim potom. Vložila je občina utok na najvišje sodišče na Dunaju proti razzodbi v Trstu; isto pa je razzodbo c. k. deželnega sodišča v Trstu razveljavilo in ukazalo, naj se razpiše nova obravnava, pri kateri se reši utok občine proti prvotni razzodbi c. k. okrožnega sodišča v Gorici.

Pri tej obravnavi se je razzodilo, naj c. k. okrožno sodišče v Gorici sprejme tožbo in naj prevzame od občine ponujene dokaze. Na to sta se vršili v Gorici že dve obravnavi; dne 26. februarja 1904 sklenila se je med strankami poravna ter je prišlo do zaželjenega uspeha.

Po pravomočnosti poravnave sestavil se je popoln način o delitvi občinskih zemljišč, kojega je starešinstvo pregledalo in poslalo deželnemu odboru v odobritev.

Sedaj smo lahko popolnoma brez skrbi, dasiravno so nas med tem časom, ko je tožba, tekla vedno strašili, da bomo morali še enkrat plačati prispevke za razdelitev.

Ivan Bednařik
 priporoča svojo
knjigoveznicu
 v Gorici
 ulica Vetturini št. 3.

Posilja vsako blago poštnine prosto!
Teod. Slabanja
 srebrar v Gorici, ulica Morelli 12.

Se priporoča v izdelovanje cerkvene posode in orodja iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu po poljubnem slogu.

Stare posode popravi in prenovi, poslati in posrebrni o ognju, poslati tudi distrelvodne o-
 sst vse po najnižjih cenah.

Da si morejo udi bolj reone cerkve naročat cerkvenega kovinskega blaga ter staro orodje popraviti in obnoviti, olajšuje jim to s tem da jim je pripravljen napravljati blago katero, katero se izplačuje na obroke. Preč. p. n. naročevalci si obroke lahko sam določijo.

Posilja vsako blago poštnine prosto!

Anton Kuštrin
 Gosposki ulic. h. štev. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Lekarna
Cristofolotti v Gorici

Prave in odlične kapljice z snamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico (Varstvena znamka) popije. — Okrepé želodec, storé, da ngine v kratkem času omotica in životna lémasť (nrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje jé.

Cena steklenici 60 vin.

Edina slov. kleparska delavnica
 v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča svojim rojakom v mestu in tudi na deželi za izdelovanje vseh kleparskih izdelkov, kakor oevij zavodo, žlebe za stavbe, kuhinjske priprave. Prevzema tudi vsako popravo po pravniskih cenah. Zagotavlja točno in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
 klep. mojster.

And. Fajt,
 pekovski mojster, Gorica,
 tekallóde Fr. Joalpa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, kakor sa nove maše in godove, kolače sa birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Anton Fon,
 klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

A. Krušič
 trgovec in krojaški mojster
 Gorica, ulica Gius. Verdi št. 33

nuznanja slav. občinstvu, da je dobil ravnokar soče angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svežih ingotoljenih oblek in povrnikov raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo pomladno sezono.

Izdelek iz lastnega blaga jamčim.

Viktor Toffoli
 v Gorici, via Teatro št. 20
 (na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev.

Za luč . . . kr. 32	Corfu . . . kr. 56
Jedilno . . . " 36	Bari . . . " 60
" finejšo . . . " 40	Lucca . . . " 70
" boljše . . . " 44	Nizza . . . " 80
dalmatinsko . . . " 48	Najfinejšo . . . gl. 1
istrijsko . . . " 56	

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnštvom.

Saunig & Dekleva

Velika tovarniška zaloga šivalnih strojev kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška dvočokolosa „Helical Premier“ in slamorezni stroji, samokresi in razne puške, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

ulica Municipio, Gorica.

Naznanilo.

Podpisana naznanjava slavnemu občinstvu, da svo prenestila krojaško delavnico in ulice Vetturini št. 3 v ulico della Cappella št. 10.

Ob tej priliki se priporočava slavnemu občinstvu, č. duhovščini, posebno na izdelovanje talarjev in sa vsa v to stroko spadajoča dela.

Vid in Andrej Rojec, krojaška mojstra.

Karol Draščik,
 pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetilno izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

IVAN BAJT,
 krojaški mojster v Gorici na Placuti 28.

Priporoča se vsem prijateljem in znancem in drugim gospodom za obilna naročila.

Krojaška zadruga
 Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, Perkale, Zephyr in drugo manufakturno blago posebno za spomladni in letni čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštnine prosto.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec
 Gorica, pred nadškojfo štev. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nosilje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranliča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga stavbenih nositeljev v Gorici.

Pocinkana žica sa vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Sprejema hranilne vloge katere obrestuje po 4 1/2% polmesečno; nevzdignene obrestipripišuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila udom na osební kredit po 6% in na vključbo po 5 1/2%.

„Centralna posojilnica“
 registrovana zadruga z omejeno zavezo,
 Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranišnični konte N. 851.292.

Sprejema nove člane z glavnimi in opravnimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravniki po 2 K. Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.